

3) Sammes § 24 (see Anhang B Nr. 76 Sp. 1032)

vedtoges med 56 Stemmer mod 1.

Udvalgets Mindretals Forslag til § 25 bortfaldt som en Følge af Afstemningen under Nr. 1.

4) Lovforslagets § 25 (see Anhang B Nr. 76 Sp. 1033)

vedtoges med 54 Stemmer mod 8.

5) Sammes § 26 (see sammesteds)

vedtoges med 52 Stemmer mod 3.

6) Sammes § 27 (see sammesteds)

vedtoges med 58 Stemmer mod 6.

7) Spandets Forslag til § 28:

at i andet Stykke Ordene: „for Sjellands Stifts Vedkommende“ og Ordene: „ellers saavel i denne som i“ udgaae,

vedtoges med 47 Stemmer mod 8.

8) Lovforslagets § 28 (see Anhang B Nr. 76 Sp. 1034—1035), med den vedtagne

Øndring

vedtoges med 57 St. mod 4.

9) Sammes § 29 (see sammesteds Spalte 1035)

vedtoges med 58 St. mod 3.

10) Sammes § 30 (see sammesteds)

vedtoges med 59 St. mod 2.

11) Sammes § 31 (see sammesteds Spalte 1036)

vedtoges med 57 St. mod 3.

12) Sammes § 32 (see sammesteds Spalte 1037)

vedtoges med 58 St. mod 3.

13) Sammes § 33 (see sammesteds Spalte 1038)

vedtoges med 60 St. mod 1.

14) Sammes § 34 (see sammesteds Spalte 1039)

vedtoges med 60 St. mod 2.

15) Sammes § 35 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmigt med 56 St.

§§ 36 til 46, begge inclusive, med de dertil hørende Øndringsforslag fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Jeg maa iblandt de Paragrapher, der her foreligge til Behandling, især tillade mig at henlede Thingets Opmærksomhed paa den 37te Paragraph, hvorom desværre

ikke Alle i Udvalget have kunnet forene sig. En ikke ubetydelig Minoritet mener, at denne Paragraph ganske bør gaae ud eller i alt Fald modificeres saaledes, at hvis disse Modificationer blive optagne, kan jeg for mit Vedkommende ikke troe, at den i det Hele taget vil kunne fyldestgjøre sin Hensigt. Denne vigtige Paragraph gaaer ud paa at give et Correctiv, hvorved for det Første Godseieren kunde værne sig imod de Ubehageligheder og Uretfærdigheder, som, uagtet man indretter Taxations-Autoriteterne saa gode som mulige, dog her ligesom i ethvert andet menneskeligt Forhold sundom kunde indsnige sig. Godseieren skal efter § 37, hvis han mener, at den Taxationssum, der skal lægges til Grund for Kjøbesummens Beregning efter det Hensyn, der bør tages til Fæsterettens Værdie, ikke virkelig svarer til Gaardens Værdie, men er uforholdsmæssig lav, være berettiget til at ansætte en høiere Taxationssum, og dette er det ene Tilfælde, hvori et saadant Correctiv kan anses ønskeligt. Et andet Tilfælde, hvori der kan tænkes Anledning for Godseieren til at anvende samme, er det, at Gaardens Afhandelse til Fremmede efter dens hele Vælggenhed eller andre Omstændigheder kunde være ham til en særegen Ulempe og Ubehagelighed. Der er vel i en foregaaende § 11 en Bestemmelse, der angaaer et beslægtet Tilfælde, men den handler kun om Affødringen af enkelte mindre Stykker af en Gaard, og den kan ikke komme til Anvendelse, hvor Godseieren maatte mene, at Saadant gjælder med Hensyn til den hele Gaard. I saadanne Tilfælde skal, efter Fleertallets Forslag, Godseieren, som erklærer, at han selv vil beholde Gaarden, ansætte den til et Beløb, der idetmindste overstiger den efter § 9 beregnede Taxationssum med en Trediedeel, saa at det alt saa ingenlunde er nok, at han byder en Trediedeel over den efter § 10 beregnede Kjøbesum, hvor Fæsteretten er afførtet i Taxationssummen, men det er den efter § 9 beregnede Taxationssum at han skal overbyde, for at beholde Gaarden, imod at han, naar Fæstledigheden indtræder, udbetaler den saaledes tillagte Forhøielse til Bonden eller hans Arvinger. Derefter har Bonden dog Ret til at erklære, at han selv vil beholde Gaarden, uagtet at Taxationssum-